

Vcora bela ňedžel'icka

♩=176

Rabčice

Vco - ra be - la ňe - dže - l'ic - ka ca - le bo - ze
voz - bo - ľa - la mje glo - vic - ka na ca - le te -

džen
džen.

Voz - bo - ľa - la, ňe - přes - ta - ňe,

mo - je voc - ko u - pla - ka - ne ma - mic - ko mo -

ja, bo - ľi mje glo - va.

2. Přeco sče mje mamko moja, tak včas vedal'i,
kje sče ve mŇe hospodařič ňenaucel'i.
[:Teroz třeba hospodařič, chľeba napjec jež navarič,
a jo to Ňevjem, a ja to Ňevjem.:]

3. Daľi sče mi štere rimskje i pore kuňi
a ku temu štere krove seščoro šviňi.
[:Sečko mi to chlop přepije, cu godžina to mje bije,
mamicko moja, boľi mje glova.:]

4. Kje ve do nas přijadžeče mamicko moja,
vtede mi chlop pjekňe gvaři, babul'ko moja.
[:Kje vod nos vodjadžeče, sečkje konte mnom vemječe,
mamicko moja, boľi me glova.:]